

OECD je zde brán jako 100 %. Země jsou řazeny sestupně podle velikosti rozdílů ve výsledcích žáků mezi školami. V České republice jsou rozdíly ve výsledcích žáků uvnitř škol podprůměrné, zatímco rozdíly ve výsledcích žáků mezi školami jsou nadprůměrné. Větší rozdíly ve výsledcích žáků mezi školami než u nás lze nalézt pouze v osmi zemích OECD. Patří mezi ně např. Nizozemsko, Maďarsko, Německo a Rakousko. Celkové rozdíly ve výsledcích českých žáků jsou z 55 % způsobeny rozdíly uvnitř škol, průměr zemí OECD je 69 %, a ze 44 % je působí rozdíly mezi školami, přičemž průměr zemí OECD je 31 %. Česká republika se tak řadí k zemím, kde výsledky žáků do jisté míry záleží na tom, do které školy žák chodí. Český vzdělávací systém podle této charakteristiky nezabezpečuje všem žákům v rámci povinné školní docházky srovnatelné vzdělávací příležitosti a funguje spíše selektivně. Stejná situace byla v České republice zjištěna i v šetření PISA 2012, kdy byl posuzován rozdíl ve výsledcích žáků mezi školami a uvnitř škol v matematické gramotnosti.

Z hodnocení rozdílů ve výsledcích mezi školami a uvnitř škol dále vyplývá, že ve Finsku, Kanadě, Irsku, Dánsku, Polsku a Norsku, kde žáci dosáhli nadprůměrného výsledku v přírodovědě, mohou rodiče předpokládat, že jejich děti dosáhnou bez ohledu na to, jakou školu navštěvují, pravděpodobně vyšší úrovně v přírodovědné gramotnosti.

Obrázek 6.3 Rozdíly ve výsledcích žáků v přírodovědné gramotnosti uvnitř škol a mezi školami v zemích OECD

